

Klein draakje

Eerste druk, april 2012
© 2012 Piety Alkema

Illustraties: Studio Roede te Grootegast en Piety Alkema

ISBN: 978-90-484-2341-5
NUR: 277

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Klein draakje

Piety Alkema

Voor mijn lieve Teun,
bedankt voor de inspiratie!

Klein draakje wil niet slapen

Er was eens een klein draakje. Het draakje had een papa en een mama. Ze woonden in een drakenhuis met allemaal kamers. De papa had een timmerkamer en een vuur spuw kamer en de mama had een kookkamer en een leeskamer. Het kleine draakje had ook twee kamers, een speelkamer en een slaapkamer. Heel graag wilde het ook een vuur spuw kamer, maar dat mocht niet van zijn papa en mama. Als papa in zijn vuur spuw kamer het vuur spuwen ging oefenen, keek Klein draakje af en toe stiekem om het hoekje. Hij wenste dan dat hij later, als hij een grote draak was, ook zo goed kon vuur spuwen. Maar dat duurde nog heel lang, jammer genoeg. Klein draakje speelde vaak in zijn speelkamer. Hij had er auto's en treinen, blokken om mee te bouwen en boekjes om te lezen. Maar zijn allerliefste speelgoed was zijn enorme knuffelolifant. Die had hij van zijn opa en oma gekregen. Zij woonden ver weg in een groot drakenbos. Klein

draakje wilde er graag eens gaan logeren, maar ook daar vonden zijn papa en mama hem nog te klein voor.

Ze gingen er wel vaak op bezoek en Klein draakje keek dan zijn ogen uit. Opa draak had een enorme tuin achter het huis. Daar had hij een doolhof gemaakt met een uitkijktoren, een veld om balletje te trappen en een hok met dieren. Klein draakje mocht zijn opa soms helpen om de dieren eten te geven. Dat vond hij heel stoer! Opa zei dan altijd dat hij dat heel goed deed en dan gloeide de staart van Klein draakje even van trots.

Opa draak en Klein draakje hadden samen een geheim. Stiekem leerde opa draak Klein draakje vuur spuwen. Het lukte nog niet zo goed, maar elke keer wanneer Klein draakje met opa in de tuin was probeerden ze het weer. En op een dag, Klein draakje wist het zeker, dan ging het hem lukken!

Nu was het avond in het drakenhuis. Klein draakje had lekker gegeten en mama draak

had hem een mooi verhaal voorgelezen. Het was bedtijd voor Klein draakje. Meestal viel Klein draakje snel in slaap, maar vanavond niet. Buiten het drakenhuis waaide het hard en Klein draakje hoorde allemaal geluiden. Ook dacht hij toch echt net iets onder zijn bed gevoeld te hebben. Dat was vast een monster!

Gauw glipte Klein draakje zijn bed uit en ging naar papa en mama die in de mooiste kamer van het huis zaten. In de kamer was een open haard en het vuur maakte zachte knisperende geluidjes. Bovendien was het er heerlijk warm. Klein draakje was blij dat hij er was. Maar papa en mama niet. Die vonden dat hij weer gauw terug moest naar zijn bedje om te gaan slapen. Monsters bestaan toch niet, zei mama draak. Ga nu maar lekker slapen, je krijgt nog een dikke drakenkus van mij en dan is het welletjes.

Mama bracht Klein draakje naar zijn kamer en gaf hem niet alleen een lieve kus maar ook een dikke knuffel. Olifant mocht bij Klein draakje in bed slapen, die zou

hem wel beschermen, zei mama. Toen ging ze weer weg en was het weer stil in de slaapkamer van Klein draakje. Hij kroop dicht tegen olifant aan en luisterde naar de geluiden van de wind.

Het klonk alsof er een stel tijgers onderaan zijn raam stond. Brrr... tijgers, daar was Klein draakje wel een beetje bang voor. Maar olifant niet! Hij ging uit bed en deed het raam open. Met zijn slurf toeterde hij een keer heel hard naar de tijgers. TOET!!! Daar schrokken de tijgers zo van dat ze keihard weg renden. Klein draakje moest daar erg om lachen. Wat een stoere knuffelvriend had hij toch! Nu was hij zelf ook niet bang meer, en moe? Dat al helemaal niet. Kom op olifant, zei Klein draakje. We gaan op stap!

Glijdend via de slurf van olifant kwam Klein draakje in de tuin van het drakenhuis en olifant sprong hem achterna. Samen stapten ze stoer de tuin door op weg naar het avontuur. De wind waaide hard, maar hand in hand stapten ze stevig door.